

عنوان مقاله:

بررسی نقش هنرمحیطی در فرآیند جامعه پذیری و آموزش علوم اجتماعی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی آموزش علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد علی آبادی - دکتری تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنر، مدرس گروه هنر، دانشگاه فرهنگیان، مرکز خراسان رضوی.

اکرم کارگری - کارشناس ارشد هنر(صنایع دستی)، مدرس گروه هنر، دانشگاه فرهنگیان، مرکز خراسان رضوی.

محمد رضا قربانی - کارشناس ارشد علوم اجتماعی، دبیر آموزش و پرورش.

خلاصه مقاله:

آموزش به عنوان یکی از ارکان اصلی در نظام آموزش و پرورش، همواره به دنبال اتخاذ شیوه های نوین و کارآمد و جایگزینی مناسب برای روش های سنتی درحوزه های مختلف علوم است. در این میان علوم اجتماعی به دلیل تحولات تکنوژی و ارتباطات و تعاملات انسان ها از طریق شبکه های اجتماعی از حساسیت بیشتری برخوردار است. فرآیند آموزش صحیح در سطح جامعه که موجب ارتقاء ارزش های اجتماعی، تغییر رفتارها و همچنین موجب ارتقاء سطح دانش و آگاهی جامعه که دانش آموزان بخشی از آن هستند، جامعه پذیری نامیده می شود. در این فرآیند خصلت های جاری در جامعه نهادینه و ماندگار می شود. در این میان آموزش به شیوه های هنری به دلیل ارتباط با خلاقیت و خلق اثر، در فرآیند جامعه پذیری و در رشد و شخصیت دانش آموزان موثر است. هنرمحیطی که در مجموعه هنرهای جدید قرار دارد، به دلیل ارتباط مستقیم با مسائل زیست محیطی و شبکه های اجتماعی و رسانه ها، می تواند در آموزش با موضوعات اجتماعی کارگشا باشد. در پژوهش حاضر که ماهیت کاربردی و به روش تحلیلی انجام گرفته است، پس از تحلیل داده ها این نتیجه حاصل شد که آموزش علوم اجتماعی برای دانش آموزان با روش های هنری و به ویژه هنرمحیطی، در فرآیند جامعه پذیری و تربیت افراد مسئولیت پذیر می تواند روشی جایگزین برای آموزش های سنتی باشد.

کلمات کلیدی:

جامعه پذیری، علوم اجتماعی، آموزش نوین، هنرمحیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1944535>

